

[Christophersen.]

hed for at øge ejendommens almindelige vedligeholdelsesstand i forbindelse med en fuldmodernisering, anføres i bemærkningerne som en ulempe ved reglerne. Jeg mener ikke, at det er et argument for at afskaffe reglen om fuldmoderniseringer. Det fortæller os måske i langt højere grad noget om, hvordan huslejepolitikken igennem årene har forringet mulighederne for en rimelig vedligeholdelse af den boligmasse, der er underkastet huslejereguleringer.

Må jeg i øvrigt om fuldmoderniseringsreglerne blot sige, at man selvfølgelig kan tage op til overvejelse i boligudvalget, om det er rimeligt at bevare så vidt regler for lejefastsættelsen, som gælder i dag. Men den fuldkomne ændring, ministeren foreslår, finder vi har en negativ indflydelse på moderniseringsinteressen.

Om de øvrige forslag, der stilles, kan jeg blot sige, at vi finder det rimeligt at se positivt på dette med ændringen af dusørreglen. Med hensyn til moderniseringsnævnene kan jeg ligesom fru Clara Munck sige, at man kan jo drøfte, om vi behøver endnu et administrativt led.

På samme måde kan jeg sige til hr. Svend Jakobsen, at man selvfølgelig også kan drøfte de satser, som skal anvendes i forbindelse med fastlæggelsen af det lejeniveau, hvor genhusningspligten skal indtræde.

Må jeg derefter vende mig til det andet sæt af lovforslag, der foreligger her i dag, forslagene om, at man skal overføre merværdiafgiftsrefusionen til boligministeriet. Her har vi at gøre med en forholdsvis forbrugsneutral finansministeriel lovgivning; man kan godt betragte det som et tilskud, men tanken har i og for sig været stort set at neutralisere virkningerne af momsen. Det foreslår ministeren nu forvandet til en egentlig tilskudslovgivning, som indpasses i den øvrige boligpolitik. Og for at understrege ændringerne i lovens karakter foreslår ministeren samtidig, at der indføres bestemmelser om statslån til forskellige former for boligerhvervelse.

De tanker, som ligger i dette, stemmer ikke særlig godt overens med de forestillinger, vi i venstre gør os om udviklingen af subsidiepolitikken i fremtiden. Vi har det syn på den, at vi ønsker subsidierne til hele producent- og bygherreområdet afviklet,

fordi vi mener, at den form for støttepolitik svækker omkostningsdisciplinen i byggeriet og forvrider forbrugsvalget.

Til gengæld ønsker vi, at man bevarer, udbygger og afpudser den støttepolitik, der tager sigte på selve forbrugeren, og som først og fremmest kommer til udtryk i boligsikringsordningen, der bygger på familiemæssige og indkomstmæssige kriterier.

Det forslag, ministeren nu stiller om at indføre et egentligt m²-tilskud, som kun ydes til boliger af en bestemt karakter og af en bestemt størrelse, er efter vores opfattelse en klar videreførelse af netop den støttepolitik, som vi mener er forkert. Der ligger i dette, kan man sige, en favorisering af bestemte boligtyper. Hvor stor betydning det i realiteten vil få, kan man stille sig tvivlende over for. Men en accept af selve princippet om, at man forvandler en merværdiafgiftsrefusion til en mere præcis og diskriminerende form for m-støtte,² kan i det lange løb føre til, at vi kommer til at stå over for et nyt og kompliceret støttesystem af en art, som vi mener vi hurtigst muligt bør væk fra.

Forslaget om en låneordning ligger meget nærmere de tanker, venstre gør sig om støttepolitikken. Her er tale om et forslag, hvor man vil se på den enkelte lejer eller mulige køber af et hus; man udmåler lånene efter sociale og familiemæssige, indkomstmæssige synspunkter, og det kan der være en del fornuft i. Men hvis man skulle videreføre den tankegang, er der jo den svaghed i lovforslaget, at det kun er en ordning, der stilles til rådighed for førstegangsbbrugere, og det synes jeg viser, at det måske i højere grad er bygherrerens udlejningsproblemer, ministeren har været opmærksom på, end de problemer, som lejeren kunne have med at skaffe sig en bolig af et rimeligt omfang.

Skulle der være konsekvens i forslaget, skulle der efter vores opfattelse åbnes sådanne lånemuligheder for alle, uanset om der var tale om førstegangsbbrug af en bolig eller ej. Til gengæld kunne der efter vores mening være rimelighed i at fastsætte mere præcise kriterier for disse lån. Vi synes, det måske er lidt besynderligt, at der ikke er en formuegrænse i forslaget. På samme måde kunne der nok være grund til at operere med visse grænser for, hvor store indskuds- eller udbetalingsbeløb der kan ydes lån til.